

ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

Facilitating Factors and Restraining Factors Towards the Implementation of Quality Assurance
at Dhonburi Rajabhat University

นางเยาว์ อุกุมพร*
ณัฐสุภา จิวศิวานนท์**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยจำแนกตามตำแหน่งงาน และคณะ/หน่วยงานอื่น ๆ ที่สังกัด ใช้วิธีการวิจัยแบบพรรณนา กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน บุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 206 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ปัจจัยภายในอยู่ในระดับมาก 2 ปัจจัยคือ ด้านบุคลากร และด้านภาวะผู้นำ นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยภายนอกอยู่ในระดับมากคือ ปัจจัยด้านการเมือง นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

2. ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ปัจจัยภายใน อยู่ในระดับปานกลางทุกปัจจัย คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพทางกายภาพ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์กรและด้านภาวะผู้นำ ส่วนปัจจัยภายนอกอยู่ในระดับปานกลางทุกปัจจัยคือ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจและด้านการเมือง

3. บุคลากรที่มีตำแหน่งงานและคณะ/หน่วยงานที่สังกัดต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

Abstract

The objectives of this research were to 1) analyse the facilitating factors and those restraining implementation of Quality Assurance at Dhonburi Rajabhat University. 2) compare the opinion of personnel about the facilitating factors and those restraining implementation of Quality Assurance which distinguished by job position and different faculty by using descriptive research. Sample had been selected from management team, instructor and MUSC for 206 persons by stratified random sampling. Tools used in the research were questionnaire. Data analysis was performed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, F-test and content analysis.

The results were as follows: 1) Facilitating factors that towards the implementation of Quality Assurance of education shown the internal factors with high level were personnel and leadership factors. The internal factors with medium level were budget, materials, physical conditions, organization structure, organizational culture factors. The external factor with high level was political factor, others external factors with medium level were social factor and economical factor. 2) Restraining factors towards the implementation of Quality Assurance showed all internal factors with medium level were human resources, budget, equipment, physical conditions, organization structure, organizational culture and leadership factors. All external factors were at medium level such as social, economic and political factors. 3) Personnel from different position and different faculty had different in facilitating factors and those restraining towards the implementation of Quality Assurance in the overall and each aspects with statistically significance at .05 level.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ตามหมวด 6 ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน ซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาคือ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ. 2544 – 2548) และประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง (พ.ศ. 2549 – 2553) เสร็จสิ้นแล้ว ขณะนี้อยู่ในระหว่างการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554 – 2558) ซึ่งยังคงหลักการสำคัญของการประเมินคุณภาพภายนอกตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 กำหนดให้ สมศ. ทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาแต่ละแห่งตามมาตรฐานการศึกษาของชาติและครอบคลุมหลักเกณฑ์ในเรื่องต่างๆ ดังนี้ 1) มาตรฐานว่าด้วยผลการจัดการศึกษาในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา 2) มาตรฐานว่าด้วยการบริหารจัดการศึกษา 3) มาตรฐานว่าด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) มาตรฐานว่าด้วยการประกันคุณภาพภายใน โดยการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา ได้กำหนด

ตัวบ่งชี้จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ ซึ่งครอบคลุมทั้ง 4 มาตรฐานตามที่กฎกระทรวงฯ กำหนด โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มตัวบ่งชี้ ได้แก่ กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน จำนวน 15 ตัวบ่งชี้ กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริมจำนวน 1 ตัวบ่งชี้ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2555: 2 – 3)

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี เป็นสถาบันที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยกำหนดปรัชญาของมหาวิทยาลัยว่า เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้คู่คุณธรรม บูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นกับภูมิปัญญาสากล สร้างองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้ยั่งยืนและสร้างสังคมคุณภาพ มีวิสัยทัศน์ คือ “มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ได้มาตรฐานสากล บริการวิชาการแก่สังคม ชำรงศิลปวัฒนธรรมเชื่อมโยงการวิจัยสู่การพัฒนาท้องถิ่น” และให้ความสำคัญอย่างมากกับการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย จนผ่านการประเมินมาตรฐานคุณภาพตามเกณฑ์ของ สมศ. รอบสามในปี พ.ศ.2554 ได้ในระดับคะแนน 4.34 อยู่ในระดับคุณภาพดี ซึ่งถือว่าได้ระดับคะแนนมากกว่าในการประเมินคุณภาพรอบสอง ในปีการศึกษา 2549 ได้คะแนน 3.79 (ไม่มีการกำหนดระดับคุณภาพ) มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและบุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการศึกษา มีการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ และคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีได้ให้ความร่วมมือและเห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างดีไม่ว่าจะเป็นคณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม ซึ่งมีทั้งหมด 18 ตัวบ่งชี้แม้จะได้ผลรวมอยู่ในระดับคุณภาพดี แต่ก็พบว่าในตัวบ่งชี้ทั้งหมด 18 ตัวนั้น มีระดับคุณภาพตั้งแต่ระดับดีมาก จนถึงระดับที่ต้องปรับปรุง โดยมีระดับดีมาก 8 ตัวบ่งชี้ ระดับดี 7 ตัวและระดับต้องปรับปรุง 2 ตัวและไม่ประเมิน 1 ตัว ซึ่งถือว่ามีความแตกต่างกันมากเมื่อเทียบกับผลการประเมินคุณภาพในรอบสอง (มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี 2554)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี เพื่อนำข้อมูลที่ได้นำไปใช้ประโยชน์สำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เกิดคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยจำแนกตามตำแหน่งงาน และคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัด

สมมุติฐานการวิจัย

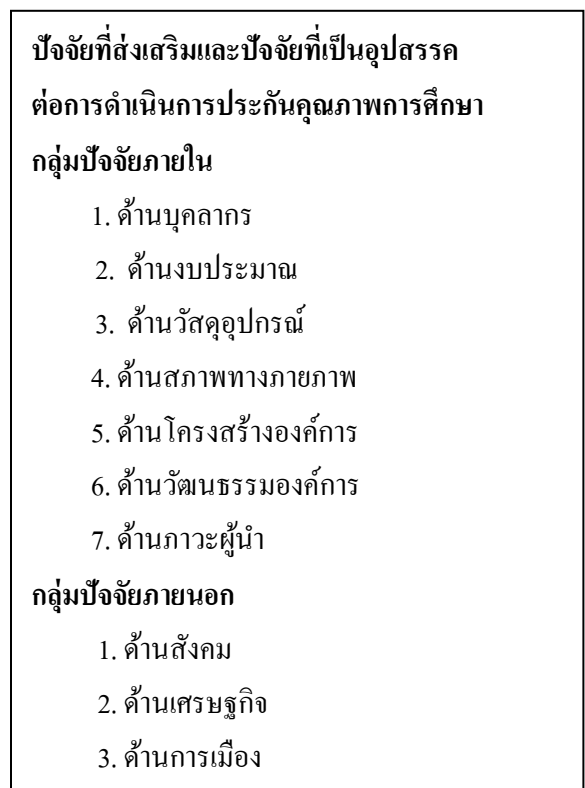
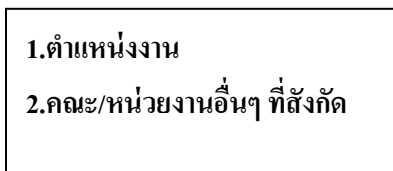
1. บุคลากรที่มีตำแหน่งงานและสังกัดคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน
2. บุคลากรที่มีตำแหน่งงานและสังกัดคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ได้ตัวแปรปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่นำมาพิจารณาโดยแยกกลุ่มปัจจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็นกลุ่มปัจจัยภายใน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพทางกายภาพ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์กร และด้านภาวะผู้นำ และกลุ่มปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมือง (Taylor and Hill, 1993; Harris and Jon, 2000 และเก็จกนก เอื้อวงศ์ 2546) ตัวแปรอิสระที่ทำการศึกษาคือ ตำแหน่งงานและคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัด ตัวแปรตามคือ ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี แยกเป็นกลุ่มปัจจัยภายในและกลุ่มปัจจัยภายนอก แสดงดังภาพที่ 1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์

การวิเคราะห์ หมายถึง วิธีการศึกษาเพื่อแยกแยะและระบุกลุ่มปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ออกมาเป็นส่วนย่อยและระบุถึงความสัมพันธ์ของส่วนย่อยเหล่านี้

การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินงานในระบบประกันคุณภาพการศึกษาประกอบด้วย 3 ขั้นตอนคือ 1)การวางแผน ได้แก่ การเตรียมความพร้อม การจัดทำมาตรฐานและตัวบ่งชี้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี เป็นต้น 2) การดำเนินการ ได้แก่ การจัดทรัพยากร และสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน การนิเทศและกำกับติดตามการดำเนินการตามแผน และ 3)การตรวจสอบ ประเมินและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ได้แก่ การตรวจสอบ ประเมินและปรับปรุง โดยหน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัยที่ต้องทำการประเมิน

ปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง เหตุหรือการกระทำที่สนับสนุนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้บรรลุตามเป้าหมาย ในที่นี้ครอบคลุมกลุ่มปัจจัย 2 กลุ่มคือ กลุ่มปัจจัยภายใน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพทางกายภาพ ด้านโครงสร้างองค์การ ด้านวัฒนธรรมองค์การ และด้านภาวะผู้นำ และกลุ่มปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมือง

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง เหตุหรือการกระทำที่ทำให้การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยไม่สามารถบรรลุตามเป้าหมาย ในที่นี้ครอบคลุมกลุ่มปัจจัย 2 กลุ่มคือ กลุ่มปัจจัยภายใน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพทางกายภาพ ด้านโครงสร้างองค์การ ด้านวัฒนธรรมองค์การ และด้านภาวะผู้นำ และกลุ่มปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมือง

ผู้บริหาร หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย ที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้เป็นผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย ระดับคณะ/สำนัก ในที่นี้หมายถึง อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/ศูนย์/สถาบัน หัวหน้าสำนักงาน ที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

อาจารย์ผู้สอน หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัยที่ทำหน้าที่สอนรวมทั้งวิจัยและการบริการวิชาการในมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

บุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำที่สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ทำหน้าที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหาร จำนวน 30 คน อาจารย์ผู้สอน (ไม่รวมผู้บริหารที่ทำหน้าที่สอน) จำนวน 209 คน บุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 203 คน รวม 442 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 20 ธันวาคม 2555)

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน บุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 206 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางเคริจซ์และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, p. 608)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ความถี่ และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งเสริมและเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน และตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี พบว่า ปัจจัยภายในที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก 2 ปัจจัยคือ ด้านบุคลากร และด้านภาวะผู้นำ นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ปัจจัยด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพทางกายภาพ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์กร ปัจจัยภายนอกที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมากคือ ปัจจัยด้านการเมือง นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลางคือ ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ

1.1 ปัจจัยภายในด้านบุคลากรที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ได้แก่ บุคลากรมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย บุคลากรมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการพัฒนางานด้านต่างๆ บุคลากรมีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนางานที่สอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา และบุคลากรมีความเชื่อว่า การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้

1.2 ปัจจัยภายในด้านภาวะผู้นำที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ได้แก่ ผู้บริหารมีความมุ่งมั่นในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์มองการณ์ไกลและมีแนวคิดในการพัฒนา ผู้บริหารมีความสามารถในการกระตุ้น จูงใจให้บุคลากรปฏิบัติงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเต็มศักยภาพ ผู้บริหารใช้รูปแบบการบริหารที่เน้นให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และผู้บริหารมีทักษะในการวางแผน ดำเนินการตามแผน กำกับติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ปัจจัยภายนอกด้านการเมืองที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ได้แก่ การมีผลการประเมินในระดับต่างๆ ทำให้มหาวิทยาลัยต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา การมีระบบการประเมินคุณภาพจากหน่วยงาน สมศ.ทุก 5 ปีเป็นการช่วยกระตุ้นให้มหาวิทยาลัยมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การมี พ.ร.บ.การศึกษาทำให้มหาวิทยาลัยมีดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และการมีนโยบายตรวจสอบคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานต้นสังกัดทุกปีส่งผลที่ดีต่อการปฏิบัติงาน การมีนโยบายและการสนับสนุนที่ชัดเจนและจริงจังจากรัฐบาล ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545

2. ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี พบว่าปัจจัยภายในที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพทางกายภาพ ด้านโครงสร้างองค์การ ด้านวัฒนธรรมองค์การและด้านภาวะผู้นำ ปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลางทุกปัจจัยคือ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจและด้านการเมือง

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจำแนกตามตำแหน่งงานและคณะ/หน่วยงานอื่นๆที่สังกัด พบว่า

3.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาจำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรสายสนับสนุนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมแตกต่างจากความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ดังตารางที่ 1 – 2

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
จำแนกตามตำแหน่งงาน

ปัจจัยส่งเสริม	ผู้บริหาร		อาจารย์ผู้สอน		บุคลากรสายสนับสนุน		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ปัจจัยภายใน							
1 ด้านบุคลากร	3.57	0.46	3.62	0.51	3.56	0.54	0.32
2 ด้านงบประมาณ	3.46	0.42	3.32	0.66	3.52	0.55	2.72
3 ด้านวัสดุอุปกรณ์	3.41	0.47	3.17	0.73	3.34	0.52	2.41
4 ด้านสภาพทางกายภาพ	3.16	0.68	2.86	0.76	3.20	0.57	6.09*
5 ด้าน โครงสร้างองค์การ	3.32	0.66	3.21	0.69	3.41	0.53	1.98
6 ด้านวัฒนธรรมองค์การ	3.41	0.60	3.25	0.75	3.49	0.60	2.95
7 ด้านภาวะผู้นำ	3.83	0.63	3.41	0.79	3.68	0.68	5.14*

ปัจจัยส่งเสริม	ผู้บริหาร		อาจารย์ผู้สอน		บุคลากรสายสนับสนุน		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ปัจจัยภายนอก							
8 ด้านสังคม	2.85	0.76	2.86	0.83	3.18	0.59	4.29*
9 ด้านเศรษฐกิจ	2.97	0.75	3.01	0.81	3.27	0.57	3.22*
10 ด้านการเมือง	3.84	0.73	3.64	0.76	3.67	0.72	0.81
รวม	3.41	0.41	3.26	0.56	3.45	0.42	3.52*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 การทดสอบความแตกต่างรายคู่ปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมกับตำแหน่งงาน

ตำแหน่งงาน	ผู้บริหาร ^๑	อาจารย์ผู้สอน	บุคลากรสายสนับสนุน
	$\bar{X} = 3.41$	$\bar{X} = 3.26$	$\bar{X} = 3.45$
ผู้บริหาร ^๑	-	0.15	0.04
อาจารย์ผู้สอน		-	0.19*
บุคลากรสายสนับสนุน			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาจำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างจากความคิดเห็นต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ดังตารางที่ 3 – 4

ตารางที่ 3 วิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพ
การศึกษาจำแนกตามตำแหน่งงาน

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค	ผู้บริหาร		อาจารย์ผู้สอน		บุคลากรสาย สนับสนุน		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ปัจจัยภายใน							
1 ด้านบุคลากร	2.90	0.69	3.15	0.77	3.07	0.59	1.31
2 ด้านงบประมาณ	2.84	0.73	3.08	0.75	3.04	0.73	1.03
3 ด้านวัสดุอุปกรณ์	2.83	0.72	3.19	0.85	3.06	0.68	2.35
4 ด้านสภาพทางกายภาพ	2.98	0.94	3.41	0.88	3.16	0.68	3.81*
5 ด้านโครงสร้างองค์การ	2.83	0.66	3.21	0.83	3.12	0.74	2.35
6 ด้านวัฒนธรรมองค์การ	2.77	0.76	3.18	0.96	2.98	0.78	2.78
7 ด้านภาวะผู้นำ	2.50	0.91	3.02	0.96	2.86	0.90	3.29*
ปัจจัยภายนอก							
8 ด้านสังคม	2.99	0.67	3.28	0.77	3.09	0.67	2.60
9 ด้านเศรษฐกิจ	3.04	0.58	3.18	0.82	3.19	0.58	0.45
10 ด้านการเมือง	2.84	0.75	3.30	0.86	3.12	0.67	3.92*
รวม	2.84	0.60	3.19	0.68	3.06	0.55	3.50*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 การทดสอบความแตกต่างรายคู่ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพ
การศึกษาโดยภาพรวมกับตำแหน่งงาน

ตำแหน่งงาน	ผู้บริหาร ^๑ $\bar{X}=2.84$	อาจารย์ผู้สอน $\bar{X}=3.19$	บุคลากรสาย สนับสนุน $\bar{X}=3.06$
ผู้บริหาร ^๑	-	0.35*	0.21
อาจารย์ผู้สอน		-	0.13
บุคลากรสายสนับสนุน			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาจำแนกตามคณะ/หน่วยงานอื่นๆที่สังกัด พบว่า บุคลากรที่อยู่ในคณะ/หน่วยงานอื่นๆที่สังกัดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรที่สังกัดคณะวิทยาการจัดการ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมแตกต่างจากบุคลากรที่สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและหน่วยงานอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ดังตารางที่ 5 – 6

ตารางที่ 5 วิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
จำแนกตามคณะ/หน่วยงานอื่นๆที่สังกัด

ปัจจัยส่งเสริม	ครุศาสตร์		มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์		วิทยาการ จัดการ		วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี		หน่วยงาน อื่นๆ		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ปัจจัยภายใน											
1 ด้านบุคลากร	3.47	0.64	3.55	0.56	3.64	0.45	3.72	0.45	3.57	0.48	0.96
2 ด้านงบประมาณ	3.34	0.70	3.32	0.65	3.29	0.63	3.58	0.45	3.52	0.53	1.93
3 ด้านวัสดุอุปกรณ์	3.34	0.73	3.24	0.69	3.01	0.64	3.43	0.59	3.38	0.53	3.15*
4 ด้านสภาพทาง กายภาพ	3.00	0.73	3.06	0.73	2.73	0.81	3.13	0.60	3.15	0.56	3.02*
5 ด้านโครงสร้าง องค์การ	3.25	0.88	3.23	0.65	3.22	0.62	3.37	0.63	3.39	0.55	0.78
6 ด้านวัฒนธรรม องค์การ	3.26	0.87	3.35	0.60	3.10	0.68	3.59	0.66	3.50	0.62	3.55*
7 ด้านภาวะผู้นำ	3.48	1.03	3.48	0.80	3.44	0.74	3.71	0.51	3.64	0.69	0.95
ปัจจัยภายนอก											
8 ด้านสังคม	2.89	0.83	2.90	0.70	2.76	0.83	3.19	0.79	3.15	0.66	2.59*
9 ด้านเศรษฐกิจ	3.05	0.73	3.11	0.69	2.89	0.85	3.17	0.87	3.25	0.56	1.76
10 ด้านการเมือง	3.77	0.95	3.70	0.78	3.54	0.70	3.81	0.62	3.67	0.61	0.87
รวม	3.30	0.68	3.31	0.52	3.19	0.50	3.50	0.45	3.44	0.41	2.52*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 การทดสอบความแตกต่างรายคู่ปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

โดยภาพรวมกับคณะ/หน่วยงานที่สังกัด

คณะ/หน่วยงานที่สังกัด	ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์	วิทยาการ	วิทยาศาสตร์	หน่วยงาน อื่นๆ
	$\bar{X} = 3.30$	ร้และ สังคมศาสตร์ ร้ $\bar{X} = 3.31$	จัดการ $\bar{X} = 3.19$	และ เทคโนโลยี $\bar{X} = 3.50$	
ครุศาสตร์	-	0.01	0.11	0.20	0.14
มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์		-	0.12	0.19	0.12
วิทยาการจัดการ			-	0.31*	0.25*
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี				-	0.06
หน่วยงานอื่นๆ					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาจำแนกตามคณะ/หน่วยงานอื่นๆที่สังกัด พบว่า บุคลากรที่อยู่ในคณะ/หน่วยงานอื่นๆที่สังกัดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรที่สังกัดคณะวิทยาการมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมแตกต่างจากบุคลากรที่สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรที่สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมแตกต่างจากบุคลากรที่สังกัดคณะครุศาสตร์และคณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ดังตารางที่ 7 – 8

ตารางที่ 7 วิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาจำแนกตามคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัด

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค	ครุศาสตร์		มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์		วิทยาการ จัดการ		วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี		หน่วยงาน อื่นๆ		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
	ปัจจัยภายใน										
1 ด้านบุคลากร	3.31	0.82	2.95	0.66	3.22	0.65	2.90	0.94	3.13	0.59	2.16
2 ด้านงบประมาณ	3.37	0.67	2.79	0.63	3.28	0.69	2.86	0.84	3.04	0.78	4.76*

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค	ครุศาสตร์		มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์		วิทยาการ จัดการ		วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี		หน่วยงาน อื่นๆ		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
3 ด้านวัสดุอุปกรณ์	3.21	0.89	3.02	0.82	3.36	0.75	2.81	0.77	3.07	0.70	2.75*
4 ด้านสภาพทาง กายภาพ	3.38	0.90	3.26	0.82	3.39	0.88	3.14	0.98	3.22	0.72	0.57
5 ด้านโครงสร้าง องค์การ	3.36	0.76	3.09	0.87	3.20	0.72	2.73	0.83	3.23	0.71	2.71*
6 ด้านวัฒนธรรม องค์การ	3.30	0.87	2.95	0.90	3.32	0.83	2.61	1.04	3.10	0.74	3.89*
7 ด้านภาวะผู้นำ	2.90	0.95	2.89	1.02	3.07	0.75	2.57	1.08	2.93	0.95	1.34
ปัจจัยภายนอก											
8 ด้านสังคม	3.42	0.76	3.20	0.69	3.27	0.78	2.92	0.74	3.13	0.69	1.76
9 ด้านเศรษฐกิจ	3.43	0.78	3.00	0.75	3.23	0.72	3.08	0.80	3.23	0.59	1.78
10 ด้านการเมือง	3.42	0.75	3.16	0.90	3.30	0.76	2.98	0.94	3.13	0.65	1.32
รวม	3.30	0.70	3.02	0.65	3.26	0.53	2.84	0.79	3.11	0.57	2.87*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 การทดสอบความแตกต่างรายคู่ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพ
การศึกษาโดยภาพรวมกับคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัด

คณะ/หน่วยงานที่สังกัด	ครุศาสตร์ $\bar{X} = 3.30$	มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ $\bar{X} = 3.02$	วิทยาการ จัดการ $\bar{X} = 3.26$	วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี $\bar{X} = 2.84$	หน่วยงาน อื่นๆ $\bar{X} = 3.11$
ครุศาสตร์	-	0.28	0.03	0.45*	0.18
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		-	0.24*	0.17	0.09
วิทยาการจัดการ			-	0.42*	0.15
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี				-	0.27
หน่วยงานอื่นๆ					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยข้างต้นมีประเด็นที่จะนำมาอภิปราย ซึ่งได้นำเสนอเป็น 3 ประเด็น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยภายในที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก 2 ปัจจัยคือ ด้านบุคลากร และด้านภาวะผู้นำ นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยภายนอกที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมากคือ ปัจจัยด้านการเมือง นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง มีประเด็นที่ควรพิจารณา ดังนี้

1.1 ปัจจัยภายในด้านบุคลากรที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ได้แก่ บุคลากรมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย บุคลากรมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการพัฒนางานด้านต่างๆ บุคลากรมีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนางานที่สอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา และบุคลากรมีความเชื่อว่า การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่ามหาวิทยาลัยได้มีการส่งเสริมให้บุคลากรทุกคนให้มีความรู้ ความเข้าใจตระหนักและเห็นคุณค่าของการประกันคุณภาพการศึกษาและเชื่อว่าการประกันคุณภาพการศึกษาจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะพัฒนาให้การศึกษาได้มาตรฐานมากยิ่งขึ้นซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน อีกทั้งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ได้กำหนดไว้ในหมวด 6 มาตรา 47 ให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ และมาตรา 48 ให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยจึงต้องพัฒนาบุคลากรให้ต้องมีความรู้ในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เนตรรุ่ง อยู่เจริญและคนอื่นๆ (2554) ที่ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการประกันคุณภาพไปปฏิบัติมากที่สุดคือ เจตคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ซึ่งถ้าบุคลากรมีเจตคติที่ดีแล้วก็จะให้ความร่วมมือในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ เกลิมพล พินทอง (2542 อ้างถึงใน ภัทธาภรณ์ โพนเงิน 2548) กล่าวว่า สถานศึกษาต้องเตรียมความพร้อมทั้งสภาพการณ์ทางด้านกายภาพ และเจตคติของบุคคลในการที่จะทำการใด ๆ ให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ สถานศึกษาต้องเตรียมความพร้อมพัฒนาบุคลากรในด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพซึ่งการเตรียมบุคลากรนั้นมีความสำคัญอย่างมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โจชนก ภาคอัติ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา: กรณีศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีอำนาจการอธิบายการผันแปรการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเรียงลำดับความสำคัญดังนี้ 1) บทบาทของคณะทำงานพัฒนาระบบคุณภาพ 2) ทักษะคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา 3) เป็นคณะทำงานพัฒนาระบบคุณภาพการศึกษา 4) ระดับการศึกษา 5) บทบาทของผู้บริหารสถาบันเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาและ 6) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาตาม ลำดับ

1.2 ปัจจัยภายในด้านภาวะผู้นำที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ได้แก่ ผู้บริหารมีความมุ่งมั่นในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์มองการณ์ไกลและมีแนวคิดในการพัฒนา ผู้บริหารมีความสามารถในการกระตุ้น จูงใจให้บุคลากรปฏิบัติงานพัฒนา

คุณภาพการศึกษาอย่างเต็มศักยภาพ ผู้บริหารใช้รูปแบบการบริหารที่เน้นให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และผู้บริหารมีทักษะในการวางแผน ดำเนินการตามแผน กำกับติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำและเป็นแบบอย่างที่ดี มีวิสัยทัศน์และเห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และมีนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน ซึ่งการประกันคุณภาพการศึกษาก็เป็นมาตรการอย่างหนึ่งที่ใช้ในการควบคุมคุณภาพการศึกษาของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั่วประเทศ ผู้บริหารพยายามชี้แจงสิ่งที่ควรส่งเสริม เอาใจใส่ต่อการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพของทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย โดยเน้นการบริหารจัดการทุกด้านที่มุ่งไปสู่การพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ และนำผลการประเมินมาดำเนินการปรับปรุงพัฒนามหาวิทยาลัยในทุกด้านอย่างต่อเนื่องตลอดมา ซึ่งเห็นได้จากคะแนนผลการประเมินที่มีคะแนนเพิ่มมากขึ้นในทุกตัวบ่งชี้ในทุกครั้งที่มีการประเมินคุณภาพทั้งจากภายในและภายนอก และสอดคล้องกับแนวคิดของ Moorhead and Griffin (1998) ที่ว่า การสนับสนุนของผู้บริหารระดับสูงเป็นปัจจัยส่งเสริมต่อความสำเร็จในการดำเนินงานอย่างหนึ่ง เพราะความร่วมมือในองค์กรที่มีพลังต้องอาศัยกลไกการควบคุมและกลไกการแก้ปัญหาของผู้บริหาร และสอดคล้องกับการวิจัยสถาบันการพลศึกษา (2555) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ ผลการวิจัยพบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ปัจจัยด้านลักษณะผู้บริหาร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

1.3 ปัจจัยภายนอกด้านการเมืองที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ได้แก่ การมีผลการประเมินในระดับต่างๆ ทำให้มหาวิทยาลัยต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา การมีระบบการประเมินคุณภาพจากหน่วยงาน สมศ.ทุก 5 ปีเป็นการช่วยกระตุ้นให้มหาวิทยาลัยมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การมี พ.ร.บ.การศึกษาทำให้มหาวิทยาลัยมีดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และการมีนโยบายตรวจสอบคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานต้นสังกัดทุกปีส่งผลที่ดีต่อการปฏิบัติงาน ที่เป็นเช่นนี้เพราะการมีนโยบายและการสนับสนุนที่ชัดเจนและจริงจังจากรัฐบาล ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เป็นเสมือนสิ่งที่จะเข้ามากระตุ้นให้มหาวิทยาลัยดำเนินการประกันคุณภาพได้อย่างจริงจัง ประกอบกับการกำหนดนโยบายดังกล่าวได้มีการปฏิบัติในหน่วยงานทางการศึกษาทุกหน่วยงานอย่างจริงจังไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษา รวมทั้งระดับอุดมศึกษา มีทั้งการประกันคุณภาพจากภายในหน่วยงานเองอย่างจริงจังและการรองรับการตรวจประเมินจากภายนอกด้วยซึ่งได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องจนถึงการประเมินเป็นรอบที่สามคือตั้งแต่ปี 2554-2558 และมหาวิทยาลัยเองก็ได้รับการประเมินรอบที่สามในปี 2554 และมีผลการประเมินในระดับคุณภาพที่ดีขึ้นตลอดมา (มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี 2554) ประกอบกับบุคลากรในหน่วยงานเองได้เล็งเห็นว่าการประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนสำคัญในการที่จะยกระดับคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยจึงให้ความร่วมมือในการดำเนินการประกันคุณภาพมาเป็นอย่างดีและอย่างต่อเนื่อง และในส่วนผู้บริหารเองก็มีการติดตามการดำเนินการในเรื่องนี้มาอย่างต่อเนื่องในทุกๆ สมัย และในขณะนี้เอง สมศ. ได้ดำเนินการพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษาในรอบที่สี่ และได้เริ่มที่จะทำการประชาสัมพันธ์ตัวบ่งชี้ในรอบที่สี่แล้ว ซึ่งจะเห็นได้ว่าหน่วยงานที่มีหน้าที่ดำเนินการในเรื่องของการประกัน

คุณภาพการศึกษาก็ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอและมีการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์อย่างเข้มข้น จึงส่งผลให้มหาวิทยาลัยเองต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาของตนเองเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาในรอบที่สี่ต่อไป

2. ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี พบว่า ปัจจัยภายในที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพทางกายภาพ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์กร และด้านภาวะผู้นำ ปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลางทุกปัจจัยคือ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจและด้านการเมือง จะเห็นได้ว่าในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยได้รับความร่วมมืออย่างดีจากบุคลากร มีการจัดเตรียมด้านบุคลากรสำหรับทำหน้าที่ในเรื่องของการประกันคุณภาพรวมทั้งอาจารย์ผู้สอนเองก็ได้ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ในการที่จะเรียนรู้งาน จะมีปัญหาบ้างในเรื่องที่มีอาจารย์และบุคลากรใหม่บรรจุเข้ามาในแต่ละคณะเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจารย์และบุคลากรเหล่านี้มีความรู้เกี่ยวกับตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประกันคุณภาพอาจยังไม่ดีพอ จึงต้องให้ทางมหาวิทยาลัยจัดอบรมให้ความรู้ในเรื่องประกันคุณภาพการศึกษาก่อน ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพทางกายภาพ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านวัฒนธรรมองค์กร และด้านภาวะผู้นำ รวมทั้งในด้านปัจจัยภายนอกที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจและด้านการเมือง บุคลากรทุกคนในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดีและเห็นการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญเป็นการยกระดับคุณภาพของมหาวิทยาลัย ผู้บริหารเองก็ให้ความสำคัญสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ เป็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดีทุกสมัย จึงทำให้สิ่งที่จะเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานนั้นมีน้อยหรือไม่ค่อยมี ประกอบกับหน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัย มีการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการดำเนินงานในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และจัดเตรียมการรับการประเมินในทุกครั้งไว้เป็นอย่างดีและปฏิบัติจนถือว่าการประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งที่ต้องทำในชีวิตประจำวัน เมื่อมีการประเมินทุกครั้งจึงพร้อมที่รับการประเมิน ทำให้อุปสรรคในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษามีน้อยหรือไม่มากนักในแต่ละองค์กร

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาจำแนกตามตำแหน่งงานและคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัด

3.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาจำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อมีปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านสภาพทางกายภาพ ด้านภาวะผู้นำ ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ในการบริหารจัดการในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้น แต่ละตำแหน่งงานจะมีบทบาทหน้าที่หลักในการทำงานที่แตกต่างกัน เมื่อต่างคนต่างบทบาทหน้าที่ก็ทำให้วิถีดำเนินงานที่แตกต่างกัน ตำแหน่งผู้บริหารมหาวิทยาลัยจะ

บริหารจัดการ โดยใช้วิธีระดมความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งบุคลากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินงาน มีการกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายการดำเนินงานที่ชัดเจน และบริหารงานโดยมุ่งเน้นตามนโยบายที่ได้กำหนดไว้ การบริหารเน้นการมีส่วนร่วม เริ่มตั้งแต่การกำหนดเป้าหมายการดำเนินการของมหาวิทยาลัย โดยให้อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนทุกคนเข้ามามีส่วนร่วม ปรึกษาหารือกันอย่างกัลยาณมิตร ผู้บริหารให้การสนับสนุนในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน การเตรียมสถานที่ แหล่งเรียนรู้ต่างๆ บรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้ร่มรื่น ใกล้ชิดธรรมชาติ การควบคุมไม่ให้มีอบายมุขภายในมหาวิทยาลัย การจัดวางผู้รับผิดชอบที่เหมาะสม การจัดการเรียนการสอนมี บรรยากาศสภาพความเป็นกัลยาณมิตร ผู้บริหารได้มีการเตรียมการสำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาไว้เป็นอย่างดี ส่วนอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาที่แตกต่างจากผู้บริหารสถานศึกษาเนื่องจากการเป็นผู้ปฏิบัติจริงพบปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการปฏิบัติ ต้องคอยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ การแก้ปัญหาที่กำหนดได้ค่อนข้างยาก และต้องใช้เวลา เช่นในเรื่องของสภาพทางกายภาพที่แวดล้อมมหาวิทยาลัย ต้องขอความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องหรือแม้แต่เรื่องการจัดการเรียนการสอน ซึ่งพบว่า บางครั้งแหล่งเรียนรู้ สภาพห้องเรียนไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งาน สภาพอาคารสถานที่ต่างๆ มีความพร้อมน้อย เป็นต้น บุคลากรสายสนับสนุนก็มีบทบาทเพียงแต่เป็นฝ่ายอำนวยความสะดวกในการทำงานให้กับอาจารย์ผู้สอนให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้ จึงทำให้อาจารย์ผู้สอน บุคลากรสายสนับสนุนมีความคิดเห็นในเรื่องของปัจจัยส่งเสริม แตกต่างกันและแตกต่างกับผู้บริหารสถานศึกษาในหลายด้าน โดยบุคลากรสายสนับสนุนจะมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาดีกว่าในตำแหน่งอื่น

3.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาจำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้านสภาพทางกายภาพ ด้านภาวะผู้นำ และด้านการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ตำแหน่งงานต่างกันมีบทบาทรับผิดชอบในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน และมีอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการประกันคุณภาพแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วมีเพียงด้านสภาพทางกายภาพ ด้านภาวะผู้นำ และด้านการเมืองที่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณา ระดับความแตกต่างก็อยู่ในระดับปานกลาง จึงพิจารณาได้ว่า ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษานั้น มหาวิทยาลัยเองได้ดำเนินการเรื่องนี้มาตั้งแต่ปี 2546 และดำเนินการปรับปรุงพัฒนาเรื่อยมาจนเข้าสู่การประเมินคุณภาพในรอบที่สามผ่านไป แล้ว และเข้าสู่การประเมินในรอบที่สี่ในปี 2559 ซึ่งได้ทำอย่างต่อเนื่อง จนอาจารย์ผู้สอน บุคลากรสายสนับสนุน ถือเป็นเนื้อเดียวกันที่ต้องทำอยู่แล้ว มีปัญหาบ้างก็เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ ก็ค่อยๆ แก้ปัญหากันไป และสามารถดำเนินการแก้ไขให้ผ่านพ้นอย่างดีในทุกงาน โดยทุกฝ่ายจะเข้ามาร่วมแรงร่วมใจกันดำเนินงานให้มหาวิทยาลัยประสบผลสำเร็จ

3.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกตามคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัด พบว่า บุคลากรที่อยู่คณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัดต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ในภาพรวมจำแนกตามคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพทางกายภาพ ด้านวัฒนธรรมองค์กร และด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ในแต่ละคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัด จะมีวัฒนธรรมองค์กรที่แตกต่างกัน บางองค์กรอาจมีลักษณะยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว บางองค์กรก็ยอมรับได้ช้าแต่ก็สามารถยอมรับได้ ลักษณะของการทำงาน การสร้างมาตรฐานการทำงานของคนในองค์กรที่แตกต่างกัน การมีมุมมองในเรื่องของการประเมินที่แตกต่างกัน ถึงแม้จะมีโครงสร้างการบริหารงานที่คล้ายกันก็ตาม บทบาทในการจัดการเรียนการสอนและการทำหน้าที่ที่แตกต่างกัน รวมทั้งสภาพทางกายภาพ เช่น อาคารสถานที่ สภาพห้องเรียน แหล่งเรียนรู้ต่างๆ รวมถึงบรรยากาศและสภาพแวดล้อมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน เป็นต้น วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในแต่ละคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัด ก็มีความแตกต่างกัน ส่วนในเรื่องของด้านสังคม ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเองก็ไม่ได้หยุดนิ่ง ได้ดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยได้ดึงชุมชน องค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง แต่ยังไม่ได้เห็นผลเป็นรูปธรรมเท่าที่ควรจึงทำให้คณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัด มีมุมมองเกี่ยวกับเรื่องของชุมชน สังคม เข้ามามีส่วนร่วมที่แตกต่างกัน

3.4 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาจำแนกตามคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัด พบว่า บุคลากรที่อยู่คณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัดต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวมจำแนกตามคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านโครงสร้างองค์กร และด้านวัฒนธรรมองค์กร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าการบริหารจัดการในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัด นั้น แต่ละคณะ/หน่วยงานอื่นๆ จะมีบทบาทหน้าที่หลักในการทำงานที่แตกต่างกัน โดยแต่ละคณะจะรับผิดชอบดูแลในสายวิชาการที่แตกต่างกัน การจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันความจำเป็นในการใช้วัสดุอุปกรณ์ก็มีความแตกต่างกัน บางคณะก็มีความพร้อม บางคณะก็ยังมีงบประมาณที่ค่อนข้างจำกัด เช่น คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนที่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ที่มีราคาที่สูงแพงและหาซื้อยาก บางครั้งงบประมาณในการดำเนินการในเรื่องนี้อาจมีไม่เพียงพอ ซึ่งแตกต่างจากคณะ/หน่วยงานอื่นที่อาจมีความจำเป็นในเรื่องวัสดุอุปกรณ์ที่น้อยกว่า และอุปกรณ์ก็สามารถหาซื้อได้ง่ายกว่า เป็นต้น และก็ยังมีความแตกต่างกันในลักษณะของการใช้งาน ส่วนในด้านของสภาพทางกายภาพ ทุกคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัด มีสภาพทางกายภาพที่แตกต่างกันถึงแม้จะอยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน ซึ่งมหาวิทยาลัยเองมีพื้นที่ที่ค่อนข้างจำกัดไม่สามารถขยายอาณาบริเวณให้มีสภาพทางกายภาพให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับทุกคณะ/หน่วยงานได้ แต่ก็มีปรับปรุงพัฒนาเรื่อยๆ รวมถึงสภาพทางกายภาพอื่นๆ ที่มีส่วนในการจัดการเรียนการสอนและอื่นๆ และบางคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ก็ไม่มีบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการประกันคุณภาพ

การศึกษาโดยตรงต้องให้อาจารย์มาทำหน้าที่ ซึ่งบางครั้งก็เป็นการเพิ่มภาระอื่นให้อาจารย์มากเกินไป ขณะเดียวกัน บางคณะก็จะมีบุคลากรมาทำหน้าที่นี้โดยตรงอาจารย์เป็นเพียงช่วยให้คำแนะนำและจัดหาข้อมูลหรือดำเนินการในเรื่องอื่นๆ เท่านั้น ในส่วนนี้จึงทำให้มุมมองของอาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุนของแต่ละคณะแตกต่างกัน แต่ทุกคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ก็ยังมองประเด็นนี้อยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางนำเสนอข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากการที่ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านภาวะผู้นำ และด้านการเมืองเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีอยู่ในระดับมากดังนั้น

1. ผู้บริหารควรเสริมสร้างและสนับสนุนให้บุคลากรมีสัมพันธที่ดีต่อกัน ร่วมแรงร่วมใจกันในการพัฒนาองค์กรและมุ่งมั่นและให้ความสำคัญกับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและถือว่างานประกันคุณภาพการศึกษาเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในองค์กร

2. ผู้บริหารควรเร่งสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพกับหน่วยงานอื่นๆ ให้มากขึ้น โดยผู้บริหารต้องให้การส่งเสริมสนับสนุนและเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในองค์กร

3. ผู้บริหารควรเน้นการทำงานอย่างมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนก็จะทำให้การดำเนินงานประกันคุณภาพมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในทุกเรื่อง เพื่อพร้อมรับการประเมินคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงาน สมศ.ทุก 5 ปี ตาม พ.ร.บ.การศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาเพื่อหาแนวทางเสริมสร้างการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาให้เข้มแข็ง เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัย

2. ควรมีการวิจัยและพัฒนาเพื่อหารูปแบบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาที่ประสบความสำเร็จ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย ให้ประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2546) “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน” วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ใจชนก ภาคอด (2553) รายงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา: กรณีศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิต พัฒนาบริหารศาสตร เนตรรุ้ง อยู่เจริญ, สมโชค ฤทธิ์จำรุญ และวีรัชย์ คำชร (2554) รายงานวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติศึกษาเฉพาะกรณีมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ภัทรารักษ์ โพนเงิน (2548) “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี (2557) *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี* กรุงเทพมหานคร: สำนักประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี (2554) *รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา (อัตสำเนา)*

สถาบันการพลศึกษา (2555) *รายงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร: สถาบันการพลศึกษา วิทยาลัยเขตกรุงเทพ*

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2555). *คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ.2554 -2558) ด้านอุดมศึกษา ฉบับสถานศึกษา(แก้ไขเพิ่มเติม พฤศจิกายน พ.ศ. 2554)* กรุงเทพมหานคร: ออฟเซ็ทพลัส

Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. “Determining sample size for research activities.” *Educational and Psychological Measurement*. 30(1970): 607-610.

Harris, A. & Jon, Y. (2000) Comparing school improvement programmes in England and Canada. *Online Journal of School Leadership & Management* [On – line serial]. Available from : Ebscohost Full Display Item :3034942.

Moorhead, G. & Griffin, R. W.(1998). *Organizational behavior : Managing people and organization*. 5th ed. Boston: Houghton Mifflin,.

Taylor, A. & Hill, F. (1993) Issues for implementing TQM in further and higher education :The moderating influence of contextual variables. *Quality Assurance in Education*. 2 (1993): 12-21.

Xue, Z. (1999) “Effective practice of continuous quality improvement in United States Colleges and University (TQM)” Abstract from: ProQuest-Dessertation. Abstracts Ondisc (Jan. 1997 – Sept. 1998)/Item MC 9841933.